

Jos myös neljänteen kysymykseen annetaan kieltävä vastaus:

- 5) Onko maksupalveludirektiiviä ja unionin oikeuden oikeusvarmuuden ja selkeyden periaatteita sekä perusoikeuskirjan 17 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat nyt käsiteltävän kaltaisessa erityistapauksessa esteenä viranomais- ja oikeuskäytännölle, jonka mukaan ne rahamäärät, jotka pelihallin ylläpitäjä on saanut verkko-operaattorin palvelun kautta pankkiasiakkailta, jotka ovat maksukortin ja PIN-koodin avulla nostaneet ylläpitäjän lataamaa käteisrahaa ja/tai rahapeliautomaateilla pelaamiseen oikeuttavia maksukupongeja, siirretään valtiolle ("rikoshyödyn menetys"), vaikka kaikki hyvitykset vastaavat ainoastaan niitä rahamääriä, jotka asiakkaat ovat saaneet käteisrahana ja automaateilla pelaamiseen oikeuttavina maksukupongeina?

⁽¹⁾ Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY (EUVL 2007, L 319, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 14.11.2016 – Air Berlin plc v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-573/16)

(2017/C 022/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Air Berlin plc

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen kysymys – Onko se, että jäsenvaltio kantaa 1,5 prosentin leimaveron edellä esitetyn kaltaisesta siirrosta edellä esitetyn kaltaisissa olosuhteissa vastoin yhtä tai useampaa seuraavista säännöksistä tai määräyksistä:

- 1) direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 10 tai 11 artikla,
- 2) direktiivin 2008/7/EY⁽²⁾ 4 tai 5 artikla taikka
- 3) EY:n perustamissopimuksen 12, 43, 48, 49 tai 56 artikla?

Toinen kysymys – Onko ensimmäiseen kysymykseen annettava vastaus erilainen siinä tilanteessa, että osakkeiden siirtoa selvityspalveluun edellytettiin kyseisen yhtiön osakkeiden arvopaperipörssiin listalle ottamisen helpottamiseksi tässä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa?

Kolmas kysymys – Onko ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen annettava vastaus erilainen siinä tilanteessa, että jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä mahdollistetaan se, että selvityspalvelun tarjoaja voi kansallisen veroviranomaisen luvan saatuaan valita, että leimaveroa ei makseta osakkeiden siirrosta selvityspalveluun vaan että SDRT peritään tämän sijasta jokaisesta seuraavasta osakemyynnistä selvityspalvelussa (0,5 prosentin verokannalla luovutushinnasta)?

Neljäs kysymys – Onko kolmanteen kysymykseen annettava vastaus erilainen siinä tilanteessa, että kyseisen yhtiön valitsemien toimien rakenne on sellainen, että valinnasta ei voida hyötyä?

⁽¹⁾ Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 17.7.1969 annettu neuvoston direktiivi 69/335/ETY (EYVL 1969, L 249, s. 25)

⁽²⁾ Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 12.2.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/7/EY (EUVL 2008, L 46, s. 11).

Kanne 14.11.2016 – Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-575/16)

(2017/C 022/23)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja K. Walkerová)

Vastaaja: Tšekin tasavalta

Vaatimukset

- todetaan, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansallisuutta koskevan edellytyksen notaarin ammatin harjoittamisen osalta; ja
- Tšekin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Tšekin oikeusjärjestelmässä notaarin ammatin harjoittamista varten asetettu kansallisuutta koskeva edellytys on syrjivä ja muodostaa sijoittautumisvapauden suhteettoman rajoituksen. Tšekin tasavalta ei ole tämän takia noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Komissio katsoo, että Tšekin tasavallan lainsäädännön perusteella notaareille annetut tehtävät eivät liity julkisen vallan käyttöön, joten kansallisuutta koskevan edellytyksen asettaminen edellytyksenä sille, että henkilö voi ryhtyä harjoittamaan notaarin ammattia Tšekin oikeusjärjestelmässä, ei voi olla perusteltu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 51 artiklassa määrätyn poikkeuksen nojalla.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 17.11.2016 – C. K., H. F. ja A. S. v. Slovenian tasavalta

(Asia C-578/16)

(2017/C 022/24)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Valittajat: C. K., H. F. ja A. S.

Vastapuoli: Slovenian tasavalta